

Η ΑΚΑΤΑΜΑΧΗΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

- ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΓΙΑΝΟΣ Α'1
- ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΒΟΛΗ Α'1
- ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΝΤΟΥΜΑΔΗ Α'2
- ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΠΑΤΗΛΑΣ Α'3
- ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ ΤΣΙΓΑΡΙΔΑ Α'4

Ο χορός είναι μία μορφή καλλιτεχνικής έκφρασης που περιλαμβάνει ρυθμικές κινήσεις σύμφωνες με τη μουσική. Γεννήθηκε από την ανάγκη του ανθρώπου να εκφράσει τα βαθύτερα συναισθήματά του. Είναι μία από τις καλύτερες αεροβικές ασκήσεις αφού αυξάνει τον μεταβολισμό και συμβάλλει στην γρήγορη απώλεια κιλών. Γυμνάζει όλες τις μυϊκές ομάδες του σώματος ενώ παράλληλα χαρίζει ευλυγισία και αρμονία. Πέρα από σωματικά οφέλη έχει και ψυχικά. Συμβάλλει στην ψυχική ισορροπία και είναι μία δυνατότητα έκφρασης, ένα μέσο εκτόνωσης, μία διέξοδος από την καθημερινότητα και το στρες. Δίνει την ευκαιρία να κοινωνικοποιηθούμε αφού απέχει πολύ από την έννοια του «μοναχικού σπορ». Ο μαγικός κόσμος του χορού αλλάζει τον ψυχικό μας κόσμο, μας εναρμονίζει με τον εσώτερο εαυτό μας, τη φύση και το σύμπαν.

- Στις προβιομηχανικές κοινωνίες χόρευαν οι βασιλιάδες, οι στρατηγοί και οι αρχιερείς. Χόρευαν όχι μόνο στη γιορτή, στο γάμο και στην ταβέρνα, αλλά και πριν από τη μάχη, μετά το κυνήγι, μέσα στην εκκλησία, σε όλη την εκπαίδευση και σε κάθε δημόσια τελετή. Ο χορός ήταν τόσο απαραίτητος όσο και η ομιλία. Σήμερα μπορεί κανείς να ομιλεί άριστα αλλά να μην έχει χορέψει ποτέ του. Υπάρχει και σήμερα ο χορός, αλλά ασκείται επιμερισμένα όπως το κάθε τι στην κοινωνία μας και μπορούμε κάλλιστα να κάνουμε χωρίς αυτόν ή να τον υποκαταστήσουμε με κάτι άλλο. Ο χορός δεν μπορεί να νοηθεί ξεχωριστά από τις συγκεκριμένες συνθήκες που τον περιβάλλουν.

- Ο χορός δεν είναι μόνο τα βήματα και οι κινήσεις του χορευτή, είναι και το ίδιο του το σώμα και η φορεσιά του και οι άλλοι που χορεύουν μαζί του και αυτοί που κάθονται γύρω. Είναι η μουσική και οι μουσικοί, το τραγούδι και ο τραγουδιστής. Το να απομονώνει κανείς τα πατήματα των ποδιών του και τα παρουσιάζει σαν τον χορό είναι υποβιβασμός και εκχυδαϊσμός.
- Ειδικά στη χώρα μας είμαστε τόσο πλούσιοι χορευτικά, που δεν μπορούμε με ελαφριά καρδιά να αφήσουμε την χορευτική μας παράδοση να εξαφανίζεται ραγδαία.

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΕΧΝΕΣ

Η δύναμη του χορού είναι ένα πολυδιάστατο θέμα που το συναντάμε σε κάθε εποχή, σε διάφορους τομείς της ζωής μας. Μάλιστα, ιδιαίτερα ο χορός προβάλλεται τόσο μέσα από τις τέχνες όσο και από την καθημερινή ζωή των ανθρώπων σε όποια εποχή και αν βρίσκονται.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα
ιστοριών, μύθων και μορφών τέχνης που
δείχνουν την δύναμη του χορού:

■ ΣΑΛΩΜΗ

Σύμφωνα με την Βίβλο, η Σαλώμη, κόρη του Φίλιππου Ηρώδη και της Ηρωδιάδας, χόρεψε μπροστά στον βασιλιά και θείο της σε μία γιορτή του. Αυτός σαγηνευμένος από τον ακαταμάχητο χορό της, δέχθηκε να πραγματοποιήσει όποια επιθυμία αυτή του ζητούσε. Έτσι, η μητέρα της, η οποία είχε προσωπικό συμφέρον εναντίον του Ιωάννη του Πρόδρομου, τα λόγια του οποίου καταδίκασαν την παράνομη συμβίωση της με τον σύζυγό της, βρήκε τότε την ευκαιρία που αναζητούσε και προέτρεψε την κόρη της να ζητήσει το κεφάλι του αγίου σε ένα πιάτο.

Ο βασιλιάς αναγκάστηκε να ικανοποιήσει την επιθυμία της, σκοτώνοντας, έτσι, τον προφήτη.

Το εντυπωσιακό, σε αυτή την ιστορία, ωστόσο, είναι το γεγονός ότι ο χορός της Σαλώμης, είχε την δύναμη να υποχρεώσει έναν βασιλιά, να σκοτώσει έναν άνθρωπο.

■ ΤΖΙΝΤΖΕΡ ΚΑΙ ΦΡΕΝΤ

Σε αυτό το παραμύθι βλέπουμε την ιστορία των Τζιντζερ και Φρεντ, οι οποίοι ήταν δυο μικρά παιδιά που τους άρεσε να χορεύουν μόνο μαζί. Στη συνέχεια παντρεύτηκαν και λάτρευαν τόσο τον χορό που δεν σταματούσαν ποτέ να χορεύουν. Αυτό είχε αρνητικές συνέπειες για αυτούς, έτσι αποφάσισαν να χωρίσουν και έκαναν οικογένεια με διαφορετικά άτομα. Στο μέλλον συναντήθηκαν ξανά σε μια χορευτική πίστα όπου χόρευαν όλο το βράδυ μαζί και έτσι αποφάσισαν από τότε να συναντιούνται σε κάθε πανσέληνο και να χορεύουν εκεί για να θυμούνται τον άσβεστο ερωτά τους και πάθος τους για τον χορό.

■ ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΠΑΝΟΥΚΛΑ

Μπορεί να μην είναι τέχνη, αλλά σίγουρα είναι ένα γεγονός που έχει μείνει χαραγμένο στην μνήμη των ανθρώπων. Από όσα γνωρίζουμε, το καλοκαίρι του 1518, ο Herr Troffea, ζήτησε από τη γυναίκα του, να κάνει μία δουλειά. Εκείνη, βγήκε από το σπίτι, σταμάτησε κάπου στον δρόμο και άρχισε να χορεύει. Δεν ακουγόταν μουσική και δεν έδειχνε κανένα σημάδι ευχαρίστησης, καθώς χόρευε ασταμάτητα για 6 συνεχόμενες ημέρες. Κάθε τόσο, έπεφτε εξαντλημένη και, μόλις συνερχόταν, συνέχιζε τον παράφρονα χορό της. Μέσα σε λίγες μέρες, περίπου 30 ακόμη άνθρωποι, οδηγούμενοι από την ίδια ανάγκη, βγήκαν στον δρόμο και χόρευαν. Μέσα σε έναν μήνα, πάνω από 400 άλλοι άνθρωποι ακολούθησαν. Η Χορευτική Πανούκλα, όπως ονομάστηκε το φαινόμενο, άρχισε να εξαπλώνεται σε όλη την πόλη. Κανείς δεν μπορούσε να σταματήσει τον χορό τους. Έναν χορό που, σιγά σιγά, οδηγούσε τον έναν μετά τον άλλο στον θάνατο.

■ “BARBIE ΚΑΙ ΟΙ 12 ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΕΣ”

Η δύναμη του χορού φαίνεται ακόμα και μέσα από τα κινούμενα σχέδια. Μέσα από την συγκεκριμένη ταινία, βλέπουμε πόσο σημαντική είναι η αξία του χορού, την στιγμή που μόνο με κάποια συγκεκριμένα βήματα οι μικρές βασιλοπούλες μπορούν να ταξιδέψουν σε έναν μαγικό, ξεχωριστό κόσμο μακριά από τα προβλήματα που επιβάλλονται από την τάξη τους, το κυριότερο από τα οποία είναι η κακιά μηριά τους. Έτσι μπορούν να έχουν τον δικό τους τρόπο διαφυγής, κάνοντας την αγαπημένη τους συνήθεια πραγματικότητα, τον χορό. Τέλος, αυτή η ταινία προβάλλει την σημαντικότητα του χορού, καθώς επίσης προτρέπει τα μικρά κορίτσια να ξεκινήσουν αυτό το μαγικό ταξίδι του.

■ “STEP UP”

Σε αυτήν την σειρά ταινιών βλέπουμε μία ομάδα συνηθισμένων ατόμων, η οποία ενώνεται, όχι μόνο με τις κοινές βιωματικές εμπειρίες τους, αλλά κυρίως μέσα από τον χορό. Μέσα από αυτόν ζουν και αισθάνονται διαφορετικοί. Ο χορός, τους συμπληρώνει και τους ολοκληρώνει σαν άτομα. Για να έχουν, όμως, ένα καλύτερο μέλλον, συμμετέχουν σε διάφορους διαγωνισμούς, οι οποίοι μπορούν πολλές φορές να τους κάνουν να λειτουργούν ως ανταγωνιστικά πρόσωπα και να απομακρυνθούν από τον αρχικό σκοπό που χορεύουν. Συνειδητοποιούν, ωστόσο, ότι το σπουδαιότερο βραβείο είναι η ηθική ικανοποίηση και όχι τόσο τα υλικά αγαθά.

■ “TAKE THE LEAD”

Η δύναμη του χορού παρουσιάζεται και μέσα από μία άλλη τέχνη, αυτήν του κινηματογράφου. Ιδιαίτερα στην συγκεκριμένη ταινία προβάλλεται αυτό το νόημα, αφού βλέπουμε έναν χορευτή που αποφασίζει να κάνει μάθημα σε ένα λύκειο αναλαμβάνοντας να απασχολεί μία ομάδα τιμωρημένων μαθητών με προβλήματα συμπεριφοράς. Αυτοί αρχικά τον αντιμετωπίζουν με χλευασμό, αλλά τελικά καταφέρνει να τους κινήσει το ενδιαφέρον, προτρέποντάς τους να λάβουν μέρος σ’ έναν διαγωνισμό χορού, όχι όμοιο με αυτούς που είχαν μάθει να χορεύουν τόσα χρόνια στους δρόμους. Αυτό το ταξίδι, τους δίδαξε την εμπιστοσύνη, άλλαξε τις λανθασμένες αντιλήψεις τους για ορισμένα θέματα, καθώς επίσης και ολόκληρη την κοσμοθεωρία τους.

Όπως προαναφέρθηκε μπορούμε να βγάλουμε πολλά συμπεράσματα για το χορό, ιδιαίτερα μέσα από τις τέχνες όπου ο χορός έχει λειτουργήσει ως μεγάλη πηγή έμπνευσης, αν όχι η μεγαλύτερη. Αποδεικνύεται, λοιπόν, ότι ο χορός έχει την ακαταμάχητη δύναμη που μπορεί να οδηγήσει τον άνθρωπο τόσο σε αρνητικές συνέπειες και πράξεις όσο και σε θετικές, αφού είναι πολύ ευχάριστος, δημιουργικός και ένα πολύ καλό μέσο για την ξεκούραση και την έκφραση της ανθρώπινης ψυχής.

Πηγές

- Πανδέκτης –Ο κόσμος του ελληνικού χορού από http://www.dance-pandect.gr/pds_portal_gr/index.php?option=com_content&view=article&id=49&Itemid=53
- <http://salome.orchesis-portal.org/> -Ιστοσελίδα του Διευθυντή του Χοροθεάτρου «Δόρα Στράτου» , Άλκη Ράφτη
- «Το ωραιότερο πράγμα στον κόσμο», παραμύθι της Άννας Δαμιανίδη, 2012, εκδ ποταμός
- Η πανούκλα του χορού: <http://www.naftemporiki.gr/story/881201/aneksigiti-xoreutiki-panoukla-mexri-thanatou>
- Σελίδα της ομάδας στο συνοδό wiki της ερευνητικής εργασίας <http://leadersofdancing.wikispaces.com/%CE%9F%CE%BC%CE%AC%CE%B4%CE%B1+-+1-+H+Akatamaxiti+dinami+tou+xorou>

ΤΕΛΟΣ